

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 6.9.2023.
COM(2023) 512 final

2023/0311 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
ar ko izveido Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas
karti**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2023) 305 final} - {SWD(2023) 289 final} - {SWD(2023) 290 final} -
{SWD(2023) 291 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropas Savienība (ES) ir dibināta, pamatojoties uz tādām vērtībām kā cilvēka cieņa, brīvība un cilvēktiesību ievērošana, un ir apņēmusies apkarot diskrimināciju, tostarp invaliditātes dēļ, kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienību, Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Pamattiesību hartā (Harta).

ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties Eiropas Savienībā ir viens no ES visvērtīgākajiem sasniegumiem un svarīgs ekonomikas virzītājspēks.

ES un visas tās dalībvalstis ir ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*) parakstītājas puses. *UNCRPD* mērķis ir veicināt, aizsargāt un nodrošināt, ka visas personas ar invaliditāti pilnībā un vienlīdzīgi izmanto visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un veicināt viņiem piemītošās cieņas ievērošanu. *UNCRPD* dalībvalstīm ir noteikts pienākums atzīt personu ar invaliditāti tiesības uz pārvietošanās brīvību vienlīdzīgi ar citiem. Dalībvalstis tiek arī aicinātas veikt efektīvus pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu personīgo mobilitāti ar vislielāko iespējamo neatkarību, tostarp atvieglojot personu ar invaliditāti personīgo mobilitāti viņu izvēlētajā veidā un laikā un par pieņemamu cenu.

Eiropas sociālo tiesību pīlārs, ko 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā izsludināja Eiropas Parlaments, Padome un Eiropas Komisija¹, paredz, ka ikvienam neatkarīgi no invaliditātes ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un iespējām attiecībā uz piekļuvi sabiedrībai pieejamām precēm un pakalpojumiem (3. princips). Turklāt Eiropas sociālo tiesību pīlārā ir atzīts, ka personām ar invaliditāti ir tiesības uz pakalpojumiem, kas ļauj tām piedalīties sabiedrības dzīvē (17. princips). Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plānā ir minēti būtiski šķēršļi, ar kuriem joprojām saskaras personas ar invaliditāti, un tie ir turpmāk risināti Personu ar invaliditāti tiesību stratēģijā 2021.–2030. gadam.

Personām ar invaliditāti, kuru invaliditātes statusu novērtē un atzīst dalībvalsts kompetentās iestādes, bieži tiek piešķirti īpaši nosacījumi vai preferenciāls režīms attiecībā uz piekļuvi dažādiem pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tos attiecīgajā dalībvalstī nodrošina bez atlīdzības, un neatkarīgi no tā, vai tos nodrošina valsts iestādes vai privāti operatori, pamatojoties uz valsts vai vietējiem noteikumiem/juridiskām saistībām, un ko bieži sniedz brīvprātīgi (jo īpaši privātie operatori).

Visizplatītākie īpašie nosacījumi vai preferenciālais režīms tiek piedāvāts vai nodrošināts attiecībā uz sabiedrisko un privāto transportu, stāvvietām, kultūras pasākumiem (piem., muzejiem), atpūtas un sporta centriem vai pakalpojumiem, atrakciju parkiem, tūrismu. Tas var ietvert brīvu piekļuvi, samazinātus tarifus, samazinātas maksas vai lietošanas maksas par maksas ceļiem/tiltiem/tuneļiem, prioritāru piekļuvi, personīgu palīdzību, atbalstu (piemēram, piekļuvi Braila rakstā, audio gidus), palīglīdzekļu nodrošināšanu, ilgāku stāvvietas izmantošanas laiku vai personām ar invaliditāti paredzētas stāvvietas². Attiecībā uz pasažieru transporta pakalpojumiem personīgie asistenti vai citas personas, kas pavada personas ar invaliditāti vai palīdz personām ar invaliditāti, var ceļot bez maksas vai atrasties sēdvietā, ja

¹ Eiropas sociālo tiesību pīlārs. Iestāžu kopīgā proklamācija (OV C 428, 13.12.2017., 10. lpp.).

² Papildu piemērus sk. 6.4. pielikumā “Pakalpojumu, kas nodrošina preferenciālus nosacījumus ES, kartēšana”, Ietekmes novērtējums, SWD(2023) 289.

iespējams, blakus personai ar invaliditāti vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām³. Preferenciāls režīms un īpaši nosacījumi tiek piedāvāti arī tad, ja tiek nodrošināta piekļuve pasākumiem vai objektiem, ko nodrošina bez atlīdzības.

Tomēr personām ar atzītu invaliditātes statusu dzīvesvietas dalībvalstī, kuras ceļo uz citu dalībvalsti, var rasties grūtības piekļūt īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam, ko piedāvā vai paredz dalībvalstī, kuru tās apmeklē, bieži vien tāpēc, ka netiek atzīta viņu dzīvesvietas dalībvalsts izsniegtā invaliditātes karte vai sertifikāts.

Papildus fiziskiem un citiem šķēršļiem, kas kavē piekļuvi gan publiskajām, gan privātajām telpām, lieli ceļa izdevumi ir galvenais faktors, kas attur daudzas personas ar invaliditāti no ceļošanas⁴, jo tām ir arī īpašas vajadzības, kuru dēļ ceļa izmaksas ir augstākas nekā personām bez invaliditātes⁵. Eurostat iedzīvotāju apsekojums attiecībā uz personām, kas nepiedalās tūrismā, apstiprina, ka finansiālie iemesli ir galvenais arguments neceļošanai, un norāda, ka 44,83 % no kopējā iedzīvotāju skaita 2019. gadā nepiedalījās tūrismā “finansiālu iemeslu dēļ”⁶. Personām ar invaliditāti ir augstāks nabadzības risks nekā personām bez invaliditātes. ES līmenī aptuveni 21,1 % personu ar invaliditāti vecumā no 16 gadiem 2021. gadā saskārās ar nabadzības risku salīdzinājumā ar 14,9 % personu bez invaliditātes. Visu 16 gadus vecu un vecāku personu īpatsvars bija 16,4 %.

Saskaroties ar juridisko nenoteiktību un iespējamām papildu izmaksām, var mazināties personu ar invaliditāti iespējas pilnībā un efektīvi izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.

Turklāt daudzām personām ar invaliditāti privātais autotransports ir labākā vai vienīgā iespēja patstāvīgi pārvietoties. Iespēja novietot transportlīdzekli pēc iespējas tuvāk galamērķim un personām ar invaliditāti paredzētu stāvvietu pieejamība, kā arī ilgāks stāvvietas izmantošanas laiks, ir būtisks, lai atbalstītu viņu autonomiju un atvieglotu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu. ES invalīdu stāvvietas izmantošanas karte tika izveidota ar Padomes ieteikumu, ar ko 1998. gadā izveido standartizētu, vienotu ES paraugu/formātu⁷, un tā ir viens no pamanāmākajiem un svarīgākajiem ES invaliditātes politikas sasniegumiem. To plaši izmanto visas dalībvalstis. Tomēr, neraugoties uz to, karšu turētāji saskaras ar grūtībām, izmantojot standartizēto ES parauga invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, piemēram, neskaidrībām par piešķirtajām tiesībām un ierobežotu kartes atzīšanu, ceļojot uz citām dalībvalstīm, kā arī naudas sodiem, kas tiek piemēroti pat tad, ja tiek parādīta ES stāvvietas izmantošanas karte vai tā tiek novietota redzamā vietā. Turklāt valstu atšķirības attiecībā uz ES invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes formātu un dizainu, kā arī ieviešanu kavē tās izmantošanu,

³ Sk., piemēram, 23. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/782 (2021. gada 29. aprīlis) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 172, 17.5.2021., 1. lpp.).

⁴ Noslēguma ziņojuma secinājumi, pamatojoties uz apsekojumu, kas paredzēts ES līmeņa pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO); Shaw and Coles, “Disability, holiday making and the tourism industry in the UK: a preliminary survey” 25(3) *Tourism Management* (2004) 397-403; Eugénia Lima Devile and Andreia Antunes Moura (2021), *Travel by People With Physical Disabilities: Constraints and Influences in the Decision-Making Process*.

⁵ McKercher and Darcy (2018), *Re-konceptualizing barriers to travel by people with disabilities, Tourism Management Perspectives*, 59–66.

⁶ Eurostat datubāze, [tour_dem_npsex](https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tour_dem_npsex/default/table?lang=en). Pieejams: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tour_dem_npsex/default/table?lang=en. Jaunākā šāda veida informācija bija pieejama 2019. gadā.

⁷ Padomes Ieteikums 98/376/EK (1998. gada 4. jūnijs) par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti (OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.), kas pielāgots ar Padomes Ieteikumu (2008. gada 3. marts), ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanas (OV L 63/43, 7.3.2008., 43. lpp.).

palielina (juridisko) nenoteiktību un rada viltošanas riskus vai veicina krāpnieciskas darbības, kā arī izpildes panākšanas problēmas⁸.

Tāpēc ar šo iniciatīvu izveido satvaru, noteikumus un kopīgus nosacījumus, tostarp vienotu standartizētu paraugu, attiecībā uz ES invaliditātes karti, kas apliecina atzītu invaliditātes statusu, un ES invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, kas apliecina personām ar invaliditāti atzītās stāvvietu izmantošanas tiesības un tiesības uz personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām (“tiesības uz stāvvietu”). Iniciatīvas mērķis ir ar vienādiem noteikumiem un nosacījumiem visās dalībvalstīs atbalstīt personu ar invaliditāti, kurām ir Eiropas invaliditātes karte vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte, piekļuvi īpašajiem nosacījumiem vai preferenciālajam režīmam attiecībā uz pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, un attiecīgi stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un stāvvietām.

Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes savstarpējai atzīšanai būtu jāatvieglo un jāgarantē, ka personas ar invaliditāti, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot to, var īstenot savas tiesības saņemt un izmantot īpašus nosacījumus un/vai preferenciālu režīmu, ko piedāvā privāti operatori vai publiskas iestādes, lai piekļūtu pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, kā arī piekļuvi stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām, nediskriminējot valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ, ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, kādi paredzēti, pamatojoties uz valsts apliecībām, invaliditātes kartēm vai citiem oficiāliem dokumentiem, kas apliecina invaliditātes statusu un ko izdevušas uzņēmējas valsts kompetentās iestādes.

Noteikumu un kopīgu nosacījumu sistēmas izveide attiecībā uz Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti palīdzēs nodrošināt personu ar invaliditāti efektīvāku un iekļaujošāku dalību un iekļaušanos sabiedrībā.

Priekšlikums izveidot Eiropas invaliditātes karti ir viena no Personu ar invaliditāti tiesību stratēģijas 2021.–2030. gadam pamatiniciatīvām⁹:

“Komisija ierosinās līdz 2023. gada beigām izveidot Eiropas invaliditātes karti, kuru atzītu visās dalībvalstīs. Tā balstīsies uz pieredzi, kas gūta ES invaliditātes kartes izmēģinājuma projektā, ko pašlaik īsteno astoņās dalībvalstīs, un uz Eiropas invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes ieviešanas pieredzi.”

Nodoms iesniegt priekšlikumu par Eiropas invaliditātes karti tika izklāstīts arī paziņojumā “Konference par Eiropas nākotni — “Pārvēršot redzējumu konkrētā darbībā””¹⁰, un priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena to minēja 2022. gada runā par stāvokli Savienībā¹¹. Šī iniciatīva ir daļa no Komisijas darba programmas 2023. gadam — “Stabila un vienota Savienība”¹².

Eiropas Parlaments pieprasīja kartes izveidi trijās rezolūcijās. 2020. gada 18. jūnija rezolūcijā par Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā pēc 2020. gada¹³ Parlaments aicināja Komisiju paplašināt pašreizējo ES invaliditātes kartes izmēģinājuma projektu un nodrošināt, ka visās dalībvalstīs tiek pilnībā ievērota ES invalīdu stāvvietas izmantošanas karte. Eiropas Parlaments 2021. gada 7. oktobra rezolūcijā par personu ar invaliditāti aizsardzību, iesniedzot

⁸ Sīkākai informācijai sk. Ietekmes novērtējuma 6.3. pielikumu “Analīze par to, kā īstenota ES invalīdu stāvvietas izmantošanas karte”, SWD(2023) 289.

⁹ COM(2021) 101.

¹⁰ COM(2022) 404 final, 17.6.2022., pielikuma 5. punkts “Vērtības un tiesības, tiesiskums un drošība”.

¹¹ Stāvoklis Eiropas Savienībā 2022. gadā, Nodomu vēstule, 2022. gada 14. septembris.

¹² COM(2022) 548 final, 18.10.2022., 1. pielikuma 43. punkts sadaļā “Jauns impulss Eiropas demokrātijai”.

¹³ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0156_LV.html.

lūgumrakstus, atzinīgi vērtēja plānu nākt klajā ar iniciatīvu par visās dalībvalstīs atzīstamas Eiropas invaliditātes kartes izveidi ar ieceri paplašināt izmēģinājuma projektus attiecībā uz ES invaliditātes karti un ES parauga invalīdu stāvvietas izmantošanas karti¹⁴. 2022. gada 13. decembra rezolūcijā “Virzība uz vienlīdzīgu tiesību nodrošināšanu personām ar invaliditāti”¹⁵ Eiropas Parlaments atbalstīja juridiski saistošu un vērienīgu iniciatīvu, kas aptvertu vairākas dažādas jomas, ne tikai kultūru, atpūtu un sportu.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēma arī atbalstošu izpētes atzinumu¹⁶ par Eiropas invaliditātes karti, kurā attiecībā uz ES stāvvietu izmantošanas karti atzīts, ka ir svarīgi atjaunināt tiesību aktus, lai saskaņotu tās īpašības, izdošanas procedūras un darbību.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šīs iniciatīvas pamatā ir divi esošie instrumenti.

Attiecībā uz Eiropas invaliditātes karti priekšlikuma pamatā ir saistītais **izmēģinājuma projekts**, kas paplašina tās darbības jomu, attiecinot to uz visām dalībvalstīm un aptverot plašāku dažādu politikas jomu klāstu — ne tikai pakalpojumus, bet arī pasākumus un objektus, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības. Izmēģinājuma projekts 2016.–2018. gadā tika īstenots brīvprātīgi astoņās dalībvalstīs (Beļģijā, Kiprā, Igaunijā, Somijā, Itālijā, Maltā, Rumānijā un Slovēnijā) un palika spēkā pēc projekta beigām. Izmēģinājuma projekts nodrošināja vienotu kartes formātu brīvprātīgai invaliditātes statusa (kas noteikts saskaņā ar to attiecīgajiem atbilstības kritērijiem, noteikumiem, praksi un procedūrām) savstarpējai atzīšanai starp astoņām iesaistītajām dalībvalstīm, lai personas ar invaliditāti, ceļojot uz kādu no iesaistītajām valstīm, varētu piekļūtpriekšrocībām un pakalpojumiem kultūras, brīvā laika pavadīšanas, sporta un dažās valstīs arī transporta jomā¹⁷. Valsts pakalpojumu sniedzēji šajās nozarēs varēju brīvprātīgi pievienoties kartes shēmai. Katrā dalībvalstī sniegto pabalstu kopums bija atkarīgs no iesaistīto pakalpojumu sniedzēju skaita un veida. Pēc pievienošanās kartes shēmai pakalpojumu sniedzējiem bija pienākums tādus pašus priekšrocības, kādas tie sniedza valstspiederīgajiem ar invaliditāti, piedāvāt arī karšu turētājiem no citām iesaistītajām dalībvalstīm. Dalībvalstīm bija jāuztur pakalpojumu reģistrs, kas stingri ievēro sistēmu, un tas regulāri jāatjaunina.

ES kartes izmēģinājuma projekts skaidri parādīja priekšrocības, ko personām ar invaliditāti sniedz piekļuve pakalpojumiem kultūras, brīvā laika pavadīšanas, sporta un dažos gadījumos arī transporta jomā, kā arī atbalsts saistībā ar šo personu īslaicīgu pārrobežu pārvietošanos ES. Turklāt 2021. gada pētījumā, kurā novērtēta izmēģinājuma pasākuma īstenošana attiecībā uz ES invaliditātes karti un ar to saistītajām priekšrocībām¹⁸, tika apstiprināta kartes ES pievienotā vērtība un secināts, ka ir iespējama plašāka mēroga rīcība.

Salīdzinājumā ar izmēģinājuma projektu (kurā tika uzskaitītas četras aptvertās nozares un publiskajā datubāzē iekļauti (valsts līmenī) izstrādāti “iesaistīto pakalpojumu sniedzēju” saraksti) šā tiesību akta priekšlikuma pamatojums/logika atšķiras. Paredzot Eiropas invaliditātes kartes savstarpēju atzīšanu visās dalībvalstīs, šā tiesību akta priekšlikuma mērķis ir nodrošināt karšu turētājiem, kuri ceļo uz citu dalībvalsti vai apmeklē citu dalībvalsti,

¹⁴ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0414_LV.html.

¹⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0435_LV.html.

¹⁶ SOC/765, 27/04/2024.

¹⁷ Privātais transports (CY, FI un MT) vai sabiedriskais transports (FI un SI).

¹⁸ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/4adb538-0a02-11ec-b5d3-01aa75ed71a1/language-en>.

piekļuvi spēkā esošajiem īpašajiem nosacījumiem vai preferenciālajam režīmam ar vienādiem noteikumiem attiecībā uz daudziem dažādiem pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības. Šai pieejai būtu ievērojami jāsamazina izmēģinājuma projektā dalībvalstīm radītais administratīvais slogs, kas saistīts ar nepieciešamību uzturēt un atjaunināt to pakalpojumu sniedzēju datubāzes, kuri pieņem Eiropas invaliditātes karti.

Attiecībā uz Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti iniciatīva aizstās sistēmu, kas ieviesta ar Padomes Ieteikumu 98/376/EK¹⁹, kas paredzēja brīvprātīgu Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes paraugu un veicināja stāvvietu izmantošanas kartes atzīšanu visās dalībvalstīs. Specifisku valstu papildinājumu vai atkāpju no ieteiktā parauga dēļ ir radušās dažādu veidu kartes²⁰, kas kavē to pārrobežu atzīšanu, kā arī personu ar invaliditāti piekļuvi īpašiem stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un stāvvietām, kas paredzētas personām ar invaliditāti, kurām ir “vietējā” stāvvietu izmantošanas karte. Turklāt Padomes ieteikums nav atjaunināts, lai atspoguļotu tehnoloģiju un digitalizācijas attīstību vai palīdzētu dalībvalstīm risināt problēmas, ko rada krāpšana un karšu viltošana.

Priekšlikumā tiks paredzēti kopīgi noteikumi un nosacījumi, kas reglamentē Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanu un tās vienoto veidni, kas jāpiemēro visām dalībvalstīm, aizstājot visas dažādās esošās valsts stāvvietu izmantošanas kartes.

Turklāt, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi ar ES pilsoņiem, Komisijas nodoms ir nākt klajā ar atsevišķu tiesību aktu, ar ko paplašina šā priekšlikuma darbības jomu, attiecinot to arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri likumīgi uzturas vai dzīvo dalībvalsts teritorijā un kuriem ir tiesības ceļot uz citām dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

• **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šīs iniciatīvas mērķis ir atvieglot personām ar invaliditāti, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot to, iespēju izmantot pieejamos īpašos nosacījumus un/vai preferenciālo režīmu, piekļūstot pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā rezidenti ar invaliditāti, tādējādi atvieglojot viņu brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanu ES.

Attiecībā uz pakalpojumiem, ko iekšējā tirgū parasti sniedz par atlīdzību, šis priekšlikums papildina Direktīvu 2006/123 par pakalpojumiem iekšējā tirgū²¹. Turklāt tas papildina Eiropas Piekļūstamības aktu (Direktīva 2019/882)²² un Tīmekļa piekļūstamības direktīvu (Direktīva (ES) 2016/2102)²³, kuru mērķis ir likvidēt un novērst šķēršļus, ko rada atšķirīgas piekļūstamības prasības dalībvalstīs.

Priekšlikums papildina un varētu atvieglot no 2004. līdz 2021. gadam pieņemto ES tiesību aktu par pasažieru tiesībām piemērošanu attiecībā uz četriem transporta veidiem: gaisa

¹⁹ Padomes Ieteikums 98/376/EK (1998. gada 4. jūnijs) par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti (OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.), kas pielāgots ar Padomes Ieteikumu 2008/205/EK (2008. gada 3. marts), ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanu (OV L 63/43, 7.3.2008., 43. lpp.).

²⁰ Sīkākai informācijai sk. Ietekmes novērtējuma 6.3. pielikumu “Analīze par to, kā īstenota ES invalīdu stāvvietas izmantošanas karte”, SWD(2023) 289.

²¹ OV L 376/36, 27.12.2006.

²² Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 150/70, 7.6.2019.).

²³ Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327/1, 2.12.2016.).

transports, dzelzceļa transports, ūdens transports un autobusi²⁴. Šie tiesību akti garantē pasažieriem ar invaliditāti un ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības uz nediskriminēšanu attiecībā uz piekļuvi transportam un tiesības saņemt bezmaksas palīdzību un, ja nepieciešams, transporta pakalpojumu pielāgošanu viņu īpašajām vajadzībām, lai tie varētu izmantot četrus transporta veidus kā jebkurš cits pilsonis.

Iniciatīva atbilst arī nesenajai Direktīvai (ES) 2022/362²⁵, kas ļauj dalībvalstīm paredzēt samazinātas maksas vai lietošanas maksas par maksas ceļiem/tiltiem/tuneļiem, kā arī atbrīvojumus no pienākuma maksāt šādas maksas vai lietošanas maksas par jebkuru transportlīdzekli, ko izmanto vai kas pieder personām ar invaliditāti, uz ceļiem, uz kuriem attiecas ceļu lietošanas maksa.

Priekšlikums arī palīdzēs atbalstīt personu ar invaliditāti efektīvāku un iekļaujošāku dalību sabiedrībā, kā paredzēts *UNCRPD*, un īstenot Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, jo 8. mērķis aicina izstrādāt politikas virzienus, kas veicina ilgtspējīgu tūrisma un popularizē vietējo kultūru; 10. mērķis ir mazināt nevienlīdzību un 11. mērķis ir nodrošināt visiem piekļuvi drošām, cenas ziņā pieejamām, pieklūstamām un ilgtspējīgām transporta sistēmām.

Turklāt priekšlikums nodrošina vēl vienu pamatelementu plašākai Eiropas digitālās sertifikācijas infrastruktūrai, kuras pamatā ir ES digitālā Covid sertifikāta pieredze un kura pēc ierosinātās pārskatītās regulas pieņemšanas būs saistīta ar Eiropas digitālās identitātes maku.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šim priekšlikumam ir vairāki savstarpēji saistīti mērķi attiecībā uz vairākām politikas jomām, piemēram, pakalpojumiem, transportu un tiesībām uz brīvu pārvietošanos. Tāpēc dažādu juridisko pamatu izmantošana ir vispiemērotākais un pienācīgākais veids, kā aptvert šīs iniciatīvas dažādos mērķus.

LESD 53. panta 1. punkts un 62. pants (attiecībā uz pakalpojumiem, ko parasti sniedz par atlīdzību iekšējā tirgū) ir relevanti, jo priekšlikums piešķirs karšu turētājiem tiesības izmantot preferenciālus nosacījumus/režīmu, pieklūstot pakalpojumiem vienlīdzīgi ar personām ar invaliditāti apmeklētājā dalībvalstī.

Attiecībā uz īpašiem nosacījumiem un preferenciālu režīmu piekļuvei pakalpojumiem transporta jomā, tostarp stāvvietām, LESD 91. pants ir nepieciešamais juridiskais pamats. Turklāt šis pants ir būtisks arī tāpēc, ka tas ļāva 1998. gadā pieņemt Padomes ieteikumu²⁶, ar

²⁴ Regula (EK) Nr. 1107/2006 par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu (OV L 204/1, 24.7.2006.); Regula (ES) Nr. 1177/2010 par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004; Regula (ES) Nr. 181/2011 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004; Regula (ES) 2021/782 par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (pārstrādāta redakcija). []

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/362 (2022. gada 24. februāris), ar ko groza Direktīvas 1999/62/EK, 1999/37/EK un (ES) 2019/520 attiecībā uz dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu transportlīdzekļiem (OV L 69/1, 4.3.2022.).

²⁶ Padomes Ieteikums 98/376/EK (1998. gada 4. jūnijs) par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti (OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.), kas pielāgots ar Padomes Ieteikumu 2008/205/EK (2008. gada 3. marts), ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanas (OV L 63/43, 7.3.2008., 43. lpp.).

ko izveidoja pašreizējo ES stāvvietu izmantošanas karšu brīvprātīgo shēmu, kuru aizstās pašreizējā iniciatīva.

Lai aptvertu šos īpašos nosacījumus vai preferenciālo režīmu, kas tiek nodrošināts, piekļūstot darbībām un objektiem, kas neietilpst “pakalpojumu” kategorijās, uz kurām attiecas citi iepriekš minētie juridiskie pamati, it īpaši darbības un objekti, kas tiek nodrošināti bez atlīdzības, LESD 21. panta 2. punktā kā atlikušajā juridiskajā pamatā ir paredzēta iespēja Savienībai rīkoties un pieņemt noteikumus, lai atvieglotu Savienības pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā. Turklāt Savienības pilsoņiem tiek pielīdzināti Savienības pilsoņu, kuri īsteno savas tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības noteikumiem, ģimenes locekļi neatkarīgi no viņu valstspiederības.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips. Šā priekšlikuma dažādos savstarpēji saistītos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt ES līmenī. Tādēļ ir nepieciešama ES mēroga rīcība.

Konstatētajām problēmām ir pārrobežu dimensija, ko dalībvalstis vienas pašas nevar atrisināt. Nepieciešamība pēc ES rīcības ir tieši saistīta ar pārrobežu ceļošanu un ar to saistītajām problēmām, ar kurām saskaras personas ar invaliditāti ES, tāpat kā nepieciešamība nodrošināt koordinētu pieeju starp dalībvalstīm, lai atvieglotu šādu personu piekļuvi īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam ar tādiem pašiem nosacījumiem kā personām, kurām ir apmeklētās valsts izdota invaliditātes karte vai apliecība.

Bez rīcības ES līmenī dalībvalstīs, visticamāk, tiktu pieņemtas dažādas sistēmas, kas radītu pastāvīgas grūtības saistībā ar invaliditātes karšu un apliecību, kā arī ES stāvvietu izmantošanas kartes pārrobežu atzīšanu. Ja ES neiejauktos, varētu palielināties arī pašreizējās atšķirības valstu invaliditātes kartēs un apliecībās, un atšķirīga attieksme pret personām ar invaliditāti dalībvalstīs saglabātos vai vēl vairāk palielinātos, negatīvi ietekmējot viņu piekļuvi īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam saistībā ar pakalpojumiem, darbībām un objektiem, tostarp tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, kas var negatīvi ietekmēt viņu tiesību brīvi pārvietoties īstenošanu.

Iniciatīvas mērķis nav saskaņot atbilstības kritērijus, nosacījumus vai novērtēšanas procedūras invaliditātes statusa iegūšanai dalībvalstī, kas joprojām ir dalībvalstu kompetencē. Tāpēc šis priekšlikums neskar dalībvalstu kompetenci noteikt nosacījumus un procedūras invaliditātes statusa novērtēšanai nolūkā piešķirt Eiropas invaliditātes karti un atzīt tiesības uz stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām, kā arī izsniegt apliecību, invaliditātes karti vai stāvvietu izmantošanas karti personām ar invaliditāti vai jebkādu citu oficiālu dokumentu vietējā, reģionālā vai valsts līmenī.

Turklāt priekšlikums neskar valstu kompetenci noteikt, piešķirt vai nepiešķirt īpašas priekšrocības vai preferenciālus nosacījumus, piemēram, brīvu piekļuvi, samazinātus tarifus vai preferenciālu režīmu personām ar invaliditāti un attiecīgā gadījumā personām, kas tās pavada vai tām palīdz. Priekšlikumā nav paredzēti arī pienākumi privātiem operatoriem vai publiskām iestādēm attiecībā uz to, vai piešķirt preferenciālus nosacījumus. Tas tikai nodrošina, ka tad, kad tiek piešķirti šādi īpaši nosacījumi vai preferenciāls režīms, tiem ar vienādiem noteikumiem vajadzētu būt pieejamiem visām personām ar invaliditāti, kurām ir Eiropas invaliditātes karte vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte, un ka informācija par to tiek darīta pieejama piekļūstamos formātos, izmantojot attiecīgās pakalpojumu piekļūstamības prasības, kas noteiktas Direktīvas 2019/882 I pielikumā.

- **Proporcionalitāte**

Attiecībā uz proporcionalitātes principu priekšlikuma forma un saturs nepārsniedz to, kas ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu tā dažādos savstarpēji saistītos mērķus.

Ir noteikti vispārīgi, kopīgi noteikumi un vienots standartizēts formāts/veidne abām kartēm. Tomēr, ņemot vērā valstu atšķirības, apstākļus un praksi, paša invaliditātes statusa novērtēšana, karšu izsniegšanai nepieciešamo procedūru un īpašo nosacījumu vai preferenciālā režīma noteikšana personām ar invaliditāti attiecībā uz piekļuvi pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī gadījumos, kad tos nodrošina bez atlīdzības, ir atstāta dalībvalstu ziņā, ja vien Savienības tiesību aktos nav noteikts citādi.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Saskaņā ar identificētajiem juridiskajiem pamatiem, jo īpaši 53. panta 1. punktu un 62. pantu, kopā ar LESD 91. pantu un 21. panta 2. punktu, direktīva tiek uzskatīta par piemērotu, samērīgu un efektīvu instrumentu, ar ko sasniegt dažādus, savstarpēji saistītus iniciatīvas mērķus.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Eiropas invaliditātes kartes starpdienestu vadības grupa tika izveidota 2022. gada jūlijā, un tā aktīvi iesaistījās iniciatīvas sagatavošanā, tostarp tās ietekmes novērtēšanā.

Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādņēm notika apspriešanās ar plašu starptautisko, ES un valstu ieinteresēto personu loku, proti, ar i) tām, kuras ir ieinteresētas šajā jautājumā (piem., valstu publiskās iestādes, pakalpojumu sniedzēji, NVO); ii) potenciālajiem Eiropas invaliditātes kartes vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes saņēmējiem (piem., personām ar invaliditāti, personīgajiem palīgiem) un iii) ekspertiem (piem., pētniekiem, konsultantiem un padomdevējiem, starptautiskām organizācijām).

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām ietvēra: a) sabiedrisko apspriešanu, b) stratēģiskas un c) mērķtiecīgas intervijas, d) mērķtiecīgas tiešsaistes aptaujas, e) trīs tiešsaistes seminārus, f) sešas fokusa grupas ar pakalpojumu sniedzējiem no izvēlētajām dalībvalstīm un g) sešas gadījumu izpēti. Ieinteresētās personas varēja arī nosūtīt komentārus, atsaucoties uz Komisijas (h) aicinājumu sniegt atsauksmes²⁷.

Lielāko daļu apspriešanas pasākumu organizēja ārējs darbuzņēmējs kā daļu no pētījuma, kas palīdzēja sagatavot ietekmes novērtējumu. Komisija arī apspriedās ar dalībvalstu iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām — Invaliditātes platformas locekļiem —, kas pārstāv personas ar invaliditāti. Platformas sanāksmēs un tās īpašajā apakšgrupā notikušās diskusijas par Eiropas invaliditātes karti bija nozīmīgas, jo ļāva gūt atsauksmes priekšlikuma precizēšanai.

- **Ietekmes novērtējums**

Priekšlikumam Komisijas iniciatīvai, ar ko nosaka satvaru, noteikumus un nosacījumus Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanai un izmantošanai, ir pievienots ietekmes novērtējuma ziņojums²⁸, kura projekts 2023. gada

²⁷ Sīkāku informāciju skatīt kopsavilkuma ziņojumā par apspriešanos ar ieinteresētajām personām, Ietekmes novērtējuma 2. pielikums, SWD (2023) 289.

²⁸ SWD (2023) 289.

21. jūnijā tika iesniegts Regulējuma kontroles padomei (RKP). RKP 2023. gada 19. jūlijā sniedza pozitīvu atzinumu ar atrunām. Ietekmes novērtējuma ziņojums tika pārskatīts saskaņā ar padomes konstatējumiem un ieteikumiem. Tāpat tika ņemtas vērā detalizētākas RKP tehniskās piezīmes.

Risinājumu izstrāde un lēmums atteikties no dažām iespējām lielā mērā balstās uz pieredzi, kas gūta Eiropas invaliditātes kartes izmēģinājuma projektā, un pieredzi, kas gūta saistībā ar Padomes 1998. gada 4. jūnija Ieteikumu 98/376/EK par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, kā arī no ieinteresētajām personām un dalībvalstīm saņemtajām atsauksmēm.

Tika apsvērta iespēja Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti apvienot vienā kartē, bet tā tika noraidīta praktisku un tehnisku iespēju trūkuma dēļ²⁹. Abām kartēm ir atšķirīgi atbilstības kritēriji, izdošanas procedūra(-as), darbības joma un izmantošana. Ne visi Eiropas invaliditātes kartes turētāji būs arī Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētāji. Ieinteresētās personas, ar kurām notika apspriešanās, norādīja, ka abu karšu apvienošana ierobežotu personu ar invaliditāti iespēju izmantot abas kartes vienlaicīgi. Praksē Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte parasti tiek atstāta un novietota transportlīdzeklī, savukārt Eiropas invaliditātes kartei jāpaliek pie kartes turētāja. Tāpēc ieinteresētās personas uzskatīja, ka tās būtu jā saglabā kā divas atsevišķas kartes.

Novērtējumā tika apsvērti politikas risinājumi, kuru mērķis ir atvieglot invaliditātes statusa savstarpēju atzīšanu ES saistībā ar piekļuvi pakalpojumiem, apmeklējot citu dalībvalsti (A), un atvieglot Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izmantošanu un juridisko noteiktību (B), kas kopā risina konstatētās problēmas.

Tika noraidītas arī vairākas citas iespējas, piemēram, brīvprātīga vienošanās³⁰, kas attiecas tikai uz pakalpojumu izvēli³¹, definīciju un atbilstības kritēriju saskaņošana invaliditātes statusa novērtēšanai³² vai attiecīgo karšu izdošanas procedūru saskaņošana ES līmenī³³.

Vēlamais risinājums ir politikas A2 risinājuma (obligāts Eiropas invaliditātes kartes paraugs visās dalībvalstīs attiecībā uz ceļošanu, kas aptver visas pakalpojumu nozares) un B2 risinājuma (obligāts Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes paraugs) kombinācija.

Politikas A2 risinājums visefektīvāk atvieglotu invaliditātes statusa savstarpēju atzīšanu saistībā ar piekļuvi pakalpojumiem, apmeklējot citu dalībvalsti, jo tas paredz izveidot Eiropas invaliditātes karti, kas jāizmanto tieši šim nolūkam un ko var viegli atzīt visās dalībvalstīs. Karte novērstu nenoteiktību gan pakalpojumu sniedzējiem, kuriem pašlaik ir jāpārbauda klientu invaliditātes statuss, gan personām ar invaliditāti, kas ceļo vai apmeklē citas dalībvalstis.

Politikas B2 risinājums visefektīvāk atvieglotu ES invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes atzīšanu. Tā kā tas ir saistošs juridisks instruments, tas nosaka obligātas ES kopējās stāvvietu

²⁹ Viedokļi atšķiras par iespēju apvienot Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti ar jauno Eiropas invaliditātes karti. Dalībvalstis un arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas pārstāv personas ar invaliditāti, ir vienprātīgas, ka Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti nevajadzētu apvienot ar jauno Eiropas invaliditātes karti. Turpretī atsevišķi respondenti sabiedriskajā apspriešanās piekrita, ka Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte būtu jāiekļauj jaunajā Eiropas invaliditātes kartē, iespējams, sajaucot “vienotu karti” ar “vienotu juridisku instrumentu”.

³⁰ Tas laika gaitā radītu papildu novirzes kartes standarta (fiziskajā un/vai digitālajā) formātā un saistītās grūtības tās atzīšanā un izmantošanā, kā arī lielu nenoteiktību personām ar invaliditāti.

³¹ Tas radītu smagu administratīvo slogu un neatrisinātu pamatjautājumu par vienlīdzīgu attieksmi pret personām ar invaliditāti neatkarīgi no tā, kur tiek novērtēta viņu invaliditāte.

³² Tas pārsniegtu ES kompetenci.

³³ Turpat.

izmantošanas kartes parauga minimālās prasības, kā arī tās drošības formātu un elementus. Viendabīgāks un vienotāks valstu stāvvietu izmantošanas karšu formāts mazinātu nenoteiktību, kas saistīta ar to atzīšanu personām ar invaliditāti, un tādējādi atvieglotu viņu dzīvi, ceļojot ar automašīnu ES. Tas ļautu karšu turētājiem ceļot ar automašīnu, nebaidoties, ka viņu stāvvietu izmantošanas karti var neatzīt ārvalstīs. Tas arī radītu izmaksu ietaupījumus attiecīgajām personām, jo tās varētu izmantot personām ar invaliditāti paredzētās publiskās stāvvietas.

Paredzams, ka vēlamajam politikas risinājumu apvienojumam būs pozitīva sociālā ietekme un spēcīga pozitīva ietekme uz pamattiesību nodrošināšanu ES (jo īpaši tiesību uz brīvu pārvietošanos, nediskriminēšanu un personu ar invaliditāti integrāciju). Kombinēto politikas risinājumu ietekme uz vidi, visticamāk, būs neliela un nenožīmīga, savukārt tai būtu ierobežota pozitīva digitālā ietekme. Nav paredzams, ka vēlamajiem politikas risinājumiem būs būtiska ietekme uz konkurētspēju un MVU, un paredzamās administratīvās izmaksas uzņēmumiem būs nelielas³⁴.

• **Pamattiesības**

Priekšlikumam būtu pozitīva ietekme³⁵ uz vairākām tiesībām, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

Samazinot nenoteiktību par invaliditātes karšu un stāvvietu izmantošanas karšu atzīšanu visā ES, tiktu atvieglota personu ar invaliditāti tiesību brīvi pārvietoties efektīva īstenošana, ceļojot vai apmeklējot citu dalībvalsti, kas nav šo personu dzīvesvietas dalībvalsts (Hartas 45. pants).

Personu ar invaliditāti piekļuvei ar vienlīdzīgiem noteikumiem īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam attiecībā uz pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī ja tos nodrošina bez atlīdzības, kā arī stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot to, būtu jānodrošina šādu personu neatkarība, sociālā integrācija un dalība sabiedrības dzīvē (Hartas 26. pants).

Priekšlikums veicinātu nediskriminēšanas un vienlīdzības principu ievērošanu attiecībā uz piekļuvi pakalpojumiem (Hartas 21. pants). Iespēja izmantot īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu vai stāvvietu izmantošanas nosacījumus un personām ar invaliditāti paredzētās stāvvietas visās dalībvalstīs ar tādiem pašiem noteikumiem kā iedzīvotājiem, kuriem ir attiecīgajā valstī atzīts invaliditātes statuss, bez diskriminācijas pilsonības vai dzīvesvietas dēļ, ir svarīgi faktori, kas nosaka viņu izvēli izmantot šādus pakalpojumus.

Noteikumu un kopīgu nosacījumu sistēmas izveide attiecībā uz Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti arī palīdzēs veicināt, aizsargāt un nodrošināt, ka visas personas ar invaliditāti pilnībā un vienlīdzīgi izmanto visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un veicināt viņiem piemītošās cieņas ievērošanu. Tas savukārt nodrošinās personu ar invaliditāti efektīvāku un iekļaujošāku dalību sabiedrībā, kā paredzēts *UNCPRD*.

Šis priekšlikums ietver persondatu, jo īpaši datu par kartes turētāja invaliditātes statusu, apstrādi. Fizisku personu persondatu apstrāde, tostarp persondatu vākšana, piekļuve tiem un to izmantošana, ietekmē tiesības uz privātumu un tiesības uz persondatu aizsardzību saskaņā ar Hartas 7. un 8. pantu. Iejaukšanās šajās pamattiesībās ir nepieciešama un patiešām atbilst Savienības tiesību aktos atzītajam vispārējo interešu mērķim.

³⁴ Sīkāku informāciju sk. 6. nodaļā "Politikas risinājumu ietekmes" un 5. pielikumā "Konkurētspējas pārbaude ietekmes novērtējuma ziņojumā", SWD (2023) 289.

³⁵ Tā kā trūkst sadalītu datu, šajā posmā diemžēl nav iespējams izmērīt ietekmi uz dzimumu.

Attiecībā uz tiesībām uz persondatu aizsardzību dalībvalstu iestādes, kas izsniedz kartes, būs datu pārziņi. Dalībvalstīm, īstenojot šo direktīvu, būtu jānodrošina, ka to tiesību aktos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ir paredzētas atbilstošas garantijas, kas piemērojamas persondatu, jo īpaši persondatu par kartes turētāja invaliditātes statusu, apstrādei³⁶. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina šīs direktīvas nolūkā savāktu un uzglabāto datu drošība, autentiskums un konfidencialitāte. Turpmākus persondatu drošības pasākumus var paredzēt ar īstenošanas aktu, kad tiks izveidoti digitālie elementi un digitālais formāts. Ierosinātās direktīvas vajadzībām persondati ir jānorāda tikai uz fiziskās kartes un, tiklīdz ir noteikts tās formāts un specifikācijas, jāiekļauj izdotajā digitālajā kartē.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikuma ietekme uz ES budžetu ir ļoti ierobežota. Vienīgās darbības izmaksas ir saistītas ar komitejas un ekspertu grupas sanāksmju organizēšanu, kā arī ar atbalstu valstu transponēšanas pasākumu pārbaudēm, t. i., darbības apropriācijām 0,62 EUR miljonu apmērā esošajā budžeta pozīcijā, kā arī administratīvajiem izdevumiem aptuveni 0,342 EUR miljonu apmērā gadā. Šie izdevumi būs saistīti ar līdzekļu iekšēju pārdali, nepaliekot summu.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Ja priekšlikums tiks apstiprināts, dalībvalstīm sešu mēnešu laikā pēc tā stāšanās spēkā būs jāpaziņo Komisijai par struktūru(-ām), kas izraudzīta(-as) izdot, atjaunot un atsaukt Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, kā arī nosacījumus šādu karšu izdošanai vai atzīšanai par nederīgām.

Dalībvalstīm būs jāpaziņo Komisijai visa informācija, kas vajadzīga, lai Komisija varētu sagatavot regulāru ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par direktīvas piemērošanu.

• Paskaidrojošie dokumenti (direktīvām)

Priekšlikuma transponēšanai valsts tiesību aktos nav nepieciešami skaidrojoši dokumenti.

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

1. pantā ir izklāstīts priekšmets.

2. pants par darbības jomu attiecas uz materiālo piemērošanas jomu un apraksta, kādi pakalpojumi, darbības un objekti, arī ja tos nodrošina bez atlīdzības, tiek aptverti. Tajā atkārtoti uzsvērts, ka dalībvalstu kompetencē joprojām ir novērtēt invaliditātes statusu un izsniegt Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, noteikt to izdošanas procedūras, ievērojot 6. un 7. pantā paredzētos kopīgos elementus, un izlemt, vai piešķirt īpašas priekšrocības vai konkrētus īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu personām ar invaliditāti un attiecīgā gadījumā personām, kas tās pavada vai tām palīdz. Tajā arī precizēts priekšmets, izslēdzot sociālā nodrošinājuma pabalstus.

3. pantā ir ietvertas galvenās definīcijas.

4. pantā ir uzskaitīti labuma guvēji, savukārt 5. pantā ir paredzēta vienlīdzīga piekļuve īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

invalidu stāvvietas izmantošanas kartes turētājiem un personām, kas viņus pavada vai tām palīdz, tostarp personām, kas atzītas par personīgajiem palīgiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi.

6. un 7. pantā ir noteikts attiecīgi Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalidu stāvvietas izmantošanas kartes formāts, procedūras un administratīvās formalitātes. Tās attiecas uz karšu ieviešanu un derīgumu un nosaka attiecīgos pielikumus iekļautos formātos. Abi panti pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos aktus, lai paredzētu sīki izstrādātus noteikumus par karšu digitalizāciju.

8. pantā paredzēta iespēja pieņemt kopīgas tehniskās specifikācijas, lai sīkāk precizētu karšu formātu, kā arī turpmāko digitālo elementu formātu.

9. pantā ir izklāstīti attiecīgie noteikumi par uzraudzību, atbilstību un pieejamu informāciju attiecībā uz kartes izmantošanu, tostarp viltošanas vai krāpšanas riska gadījumā.

10. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānorāda kompetentās iestādes, kas izsniegs kartes.

11. un 12. pantā ir izklāstīti noteikumi un procedūras attiecībā uz to, kā Komisija īsteno deleģēšanu, un īstenošanas aktiem, kas izklāstīti 6., 7. un 8. pantā.

13. un 14. pants attiecas uz izpildes panākšanu un sodiem, ļaujot arī organizācijām, kas pārstāv personas ar invaliditāti, un citām valsts iestādēm, kurām ir likumīgas intereses, veikt pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību direktīvai. Sodi būtu jāpapildina ar korektīviem pasākumiem, jo ir svarīgi novērst problēmas, kas radušās, izmantojot kartes, un veikt pasākumus turpmākiem uzlabojumiem.

15. pantā ir ietverti papildu pasākumi attiecībā uz piekļuvi informācijai un informētības palielināšanu, tostarp informācijas pieejamību.

16. pants attiecas uz ziņošanu un pārskatīšanu, un pienākumiem sniegt pirmo ziņojumu un turpmākos ziņojumus par direktīvas piemērošanu.

17. pantā noteikts, ka pašreizējais ieteikums par Eiropas invalidu stāvvietas izmantošanas karti zaudē spēku un vairs nav piemērojams.

18. un 19. pantā ir paredzēta transponēšana un stāšanās spēkā.

I un II pielikumā attiecīgi ir aprakstīta Eiropas invaliditātes karte un Eiropas invalidu stāvvietas izmantošanas karte, kā arī noteikts to formāts un dizains.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izveido Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu, 62. pantu, 91. pantu un 21. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz tādām vērtībām kā cilvēka cieņa, brīvība un cilvēktiesību ievērošana, un ir apņēmusies apkarot diskrimināciju, tostarp diskrimināciju invaliditātes dēļ, kā noteikts Līgumā par Eiropas Savienību (LES), Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Harta).
- (2) Hartas 26. pantā Savienība atzīst un ievēro cilvēku ar invaliditāti tiesības izmantot pasākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu viņu neatkarību, sociālo un profesionālo integrāciju un dalību sabiedrības dzīvē.
- (3) Ikvienam Savienības pilsonim ir pamattiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, kas noteikti Līgumos un to īstenošanai pieņemtajos pasākumos.
- (4) Eiropas Savienības Tiesa uzskata, ka Savienības pilsonība ir paredzēta kā dalībvalstu pilsoņu pamatstatuss, kad viņi izmanto tiesības pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kas ļauj personām, kuras atrodas tādā pašā situācijā, LESD *ratione materiae* piemērošanas jomā saņemt vienādu tiesisko attieksmi neatkarīgi no viņu pilsonības, ievērojot skaidri paredzētus izņēmumus.
- (5) Savienība ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCRPD) Puse³, un tās noteikumi, kas ir Savienības tiesību sistēmas

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

neatņemama sastāvdaļa, ir saistoši tās kompetences robežās. Visas dalībvalstis ir *UNCRPD* puses, un tā ir saistoša arī dalībvalstu kompetences robežās.

- (6) *UNCRPD* mērķis ir veicināt, aizsargāt un nodrošināt, ka visas personas ar invaliditāti pilnībā un vienlīdzīgi izmanto visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un veicināt viņiem piemītošās cieņas ievērošanu, tādējādi nodrošinot viņu pilnīgu un efektīvu dalību un iekļaušanos sabiedrībā vienlīdzīgi ar citiem cilvēkiem. *UNCRPD* arī atzīst, ka ir svarīgi veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu piekļūstamību personām ar invaliditāti.
- (7) Eiropas sociālo tiesību pīlārs, ko 2017. gada 17. novembrī Ģēteborgā izsludināja Eiropas Parlaments, Padome un Eiropas Komisija⁴, paredz, ka ikvienam neatkarīgi no invaliditātes ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un iespējām attiecībā uz piekļuvi tostarp sabiedrībai pieejamām precēm un pakalpojumiem (3. princips). Turklāt Eiropas sociālo tiesību pīlārā ir atzīts, ka personām ar invaliditāti ir tiesības uz pakalpojumiem, kas ļauj tām piedalīties sabiedrības dzīvē (17. princips).
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/882⁵ (“Eiropas Piekļūstamības akts”) mērķis ir uzlabot piekļuvi produktiem un pakalpojumiem, likvidējot un novēršot šķēršļus, kas izriet no atšķirīgām piekļūstamības prasībām dalībvalstīs, tādējādi palīdzot palielināt pieejamu produktu un pakalpojumu piekļūstamību iekšējā tirgū, tostarp piekļuvi konkrētu sabiedrisko pakalpojumu tīmekļa vietnēm un uz mobilajām ierīcēm balstītiem pakalpojumiem⁶, un uzlabot attiecīgās informācijas piekļūstamību. Turklāt Savienības tiesību akti garantē arī tiesības uz nediskriminēšanu attiecībā uz piekļuvi transportam un citas tiesības, piemēram, tiesības saņemt bezmaksas palīdzību pasažieriem ar invaliditāti un ierobežotām pārvietošanās spējām, kas ceļo ar gaisa⁷, dzelzceļa⁸, ūdens transportlīdzekļiem⁹, vai autobusu¹⁰. Savienības tiesību akti arī ļauj dalībvalstīm paredzēt samazinātas maksas vai lietošanas maksas par maksas ceļiem/tiltiem/tuneļiem, kā arī atbrīvojumus no pienākuma maksāt šādas maksas par jebkādiem transportlīdzekļiem, ko izmanto personas ar invaliditāti vai kas pieder šādām personām, attiecībā uz ceļiem, uz kuriem attiecas ceļu lietošanas maksas¹¹.

³ Padomes Lēmums 2010/48/EK (2009. gada 26. novembris) par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.).

⁴ Eiropas sociālo tiesību pīlārs. Iestāžu kopīgā proklamācija (OV C 428, 13.12.2017., 10. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 150, 7.6.2019., 70. lpp.).

⁶ Turklāt Direktīvas (ES) 2016/2102 par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību mērķis ir uzlabot publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un to mobilo lietotņu pieejamību.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu (OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/782 (2021. gada 29. aprīlis) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 172, 17.5.2021., 1. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/362 (2022. gada 24. februāris), ar ko groza Direktīvas 1999/62/EK, 1999/37/EK un (ES) 2019/520 attiecībā uz dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu transportlīdzekļiem.

- (9) Personas ar invaliditāti var vērsties kompetentajās iestādēs dalībvalstī, kurā tās dzīvo, lai atzītu invaliditātes statusu, jo tas ir šo iestāžu kompetencē. Katrai dalībvalstij un tās attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir invaliditātes novērtēšanas procedūra, kas dažādās dalībvalstīs atšķiras. Ja kompetentās iestādes atzīst pieteikuma iesniedzēja invaliditātes statusu, tās izsniedz invaliditātes apliecību, invaliditātes karti vai citu oficiālu dokumentu, kas atzīst pieteikuma iesniedzēja invaliditātes statusu.
- (10) Ja dalībvalstis savstarpēji neatzīst invaliditātes statusu, personas ar invaliditāti var saskarties ar īpašām grūtībām, īstenojot savas pamattiesības uz brīvu pārvietošanos.
- (11) Personām ar invaliditāti, kas uz ilgāku laiku pārceļas uz citām dalībvalstīm nodarbinātības, studiju vai citos nolūkos, ja vien tiesību aktos nav noteikts citādi vai nav panākta vienošanās starp dalībvalstīm, šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes var novērtēt un oficiāli atzīt viņu invaliditātes statusu, un šādas personas var saņemt invaliditātes apliecību, invaliditātes karti vai jebkuru citu oficiālu dokumentu, kas atzīst viņu invaliditātes statusu saskaņā ar šīs dalībvalsts piemērojamajiem noteikumiem.
- (12) Tomēr personām ar atzītu invaliditātes statusu, kas uz neilgu laiku dodas uz dalībvalsti vai apmeklē dalībvalsti, kura nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, var rasties būtiskas grūtības izmantot tur piedāvātos īpašos nosacījumus un/vai preferenciālo režīmu, ja viņu invaliditātes statuss nav atzīts dalībvalstī, uz kuru tās dodas vai kuru apmeklē, un ja tām nav sertifikāta, invaliditātes kartes vai jebkāda cita oficiāla dokumenta, kas apliecina viņu invaliditātes statusu uzņēmējā dalībvalstī.
- (13) Šajā gadījumā personas ar invaliditāti, kas ceļo uz citu dalībvalsti vai apmeklē citu dalībvalsti, īstenojot savas tiesības brīvi pārvietoties, ir nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar personām ar invaliditāti, kurām ir invaliditātes apliecība, invaliditātes karte vai jebkāds cits oficiāls dokuments, kas apliecina viņu invaliditātes statusu dalībvalstī, uz kuru tās ceļo vai kuru apmeklē.
- (14) Turklāt, nezinot, vai un kādā mērā viņu invaliditātes statusu un oficiālus dokumentus, kas atzīst šo statusu, var atzīt, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot citu dalībvalsti, viņiem rodas neskaidrības. Galu galā personas ar invaliditāti var tikt atturētas izmantot savas tiesības uz brīvu pārvietošanos.
- (15) Papildus fiziskiem un citiem šķēršļiem, kas kavē piekļuvi gan publiskajām, gan privātajām telpām, lieli izdevumi ir galvenais faktors, kas attur daudzas personas ar invaliditāti no ceļošanas¹², jo tām ir īpašas vajadzības un var būt nepieciešama arī persona(-as), kas pavada tās vai palīdz tām, tostarp personas, kas atzītas par personīgo(-ajiem) palīgu(-iem) saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi, un tādējādi viņu ceļa izmaksas ir augstākas nekā personām bez invaliditātes¹³. Invaliditātes statusa neatzīšana citās dalībvalstīs varētu ierobežot viņu piekļuvi īpašiem nosacījumiem, piemēram, brīvai piekļuvei vai samazinātiem tarifiem, vai preferenciālam režīmam, un tas var ietekmēt ceļa izdevumus, dzīvi un izvēli.
- (16) Preferenciāls režīms (piemēram, personīga palīdzība, prioritāra piekļuve utt.), ko piedāvā par atlīdzību vai bez tās, var būt svarīgs personām ar invaliditāti, lai tās varētu

¹² Noslēguma ziņojuma secinājumi, pamatojoties uz apsekojumu, kas paredzēts ES līmeņa pilsoniskās sabiedrības organizācijām (PSO); *Shaw and Coles, "Disability, holiday making and the tourism industry in the UK: a preliminary survey", 25(3) Tourism Management (2004) 397-403; Eugénia Lima Devile and Andreia Antunes Moura (2021), Travel by People With Physical Disabilities: Constraints and Influences in the Decision-Making Process.*

¹³ *McKercher and Darcy (2018), Re-konceptualizing barriers to travel by people with disabilities, Tourism Management Perspectives, 59–66.*

piekļūt dažādiem pakalpojumiem, darbībām vai objektiem un labāk tos izmantot. Tomēr, ja dalībvalsts, kuru šādas personas apmeklē vai uz kuru tās dodas, neatzīst viņu invaliditātes statusu un oficiālos dokumentus, kas atzīst šo statusu un kuri izdoti citās dalībvalstīs, personām ar invaliditāti var nebūt iespējas izmantot īpašos nosacījumus vai preferenciālo režīmu, ko šīs dalībvalsts privātie uzņēmēji vai publiskās iestādes piedāvā personām, kurām ir invaliditātes apliecība, invaliditātes karte vai jebkurš cits tur izsniegts oficiāls dokuments, kas atzīst viņu invaliditātes statusu.

- (17) ES invaliditātes kartes izmēģinājuma projekts, ko uzsāka 2016. gadā un īstenoja astoņās dalībvalstīs, parādīja, kādas priekšrocības personām ar invaliditāti sniedz piekļuvi pakalpojumiem kultūras, brīvā laika pavadīšanas, sporta un dažos gadījumos arī transporta jomā un palīdz saistībā ar īslaicīgu pārrobežu pārvietošanos ES¹⁴. Turklāt tajā bija iekļauti arī citi tādu pakalpojumu, darbību un objektu piemēri, attiecībā uz kuriem personām ar invaliditāti tiek piedāvāti īpaši nosacījumi vai preferenciāls režīms.
- (18) Pamatojoties uz invaliditātes statusu, personas ar invaliditāti var iesniegt pieteikumu stāvvietu izmantošanas kartes saņemšanai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tās dzīvo, lai personai ar invaliditāti izsniegtu stāvvietu izmantošanas karti, kurā atzītas tiesības uz konkrētiem stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām. Katra dalībvalsts vietējā, reģionālā vai valsts līmenī ir ieviesusi pieteikšanās procedūru, saskaņā ar kuru persona ar invaliditāti (vai persona(-as), kas to pavada vai palīdz tai, tostarp personīgais(-ie) asistents(-i)), saņemtu stāvvietu izmantošanas karti, un kritērijus, kas jāizpilda, lai varētu uz to pretendēt.
- (19) Padomes Ieteikumā 98/376/EK¹⁵ ir paredzēts Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes paraugs, kas ir atvieglojis stāvvietu izmantošanas kartes atzīšanu visās dalībvalstīs. Tomēr tā īstenošanas gaitā un valstu specifisko papildinājumu un atkāpju no ieteiktā parauga iekļaušanas rezultātā ir radušās dažādas kartes. Tas kavē karšu pārrobežu atzīšanu dalībvalstīs, liedzot personām ar invaliditāti, kurām ir citā dalībvalstī izdota stāvvietas izmantošanas karte, piekļuvi nodrošinātajiem stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētajām stāvvietām. Turklāt Padomes ieteikums nav atjaunināts, lai atspoguļotu nepārtraukto tehnoloģisko un digitalizācijas attīstību. Dalībvalstīm ir arī problēmas, kas saistītas ar krāpšanu un karšu viltošanu, jo formāts parasti ir diezgan vienkāršs un viegli viltojams un praksē katrā dalībvalstī atšķiras, kas apgrūtina kartes verifikāciju.
- (20) Lai personām ar invaliditāti citās dalībvalstīs atvieglotu piekļuvi īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam, kas saistīts ar pakalpojumiem, darbībām un objektiem, tostarp tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, būtu jālikvidē atlikušie šķēršļi un grūtības, kas, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot to, rodas, jo nav

¹⁴ Sk. arī galīgo ziņojumu par Pētījumu, kurā novērtēta izmēģinājuma pasākuma īstenošana attiecībā uz ES invaliditātes karti un ar to saistītajiem pabalstiem, kas publicēts 2021. gada maijā, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/4adbe538-0a02-11ec-b5d3-01aa75ed71a1/language-en>.

¹⁵ Padomes Ieteikums 98/376/EK (1998. gada 4. jūnijs) par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti (OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.), kas pielāgots ar Padomes Ieteikumu (2008. gada 3. marts), ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanas (OV L 63/43, 7.3.2008., 43. lpp.).

atzīts šādu personu invaliditātes statuss un oficiālie dokumenti, kas atzīst šo statusu un kas izdoti citās dalībvalstīs, kā arī stāvvietu izmantošanas tiesības.

- (21) Tāpēc, lai palīdzētu personām ar invaliditāti, kuras īslaicīgi ceļo uz citu dalībvalsti vai apmeklē to, īstenot viņu tiesības izmantot īpašos nosacījumus vai preferenciālo režīmu, ko piedāvā privāti operatori vai publiskas iestādes, nediskriminējot valstspiederības dēļ, ar tādiem pašiem noteikumiem kā minētās dalībvalsts personām ar invaliditāti, un lai atvieglotu transporta izmantošanu un ļautu izmantot stāvvietu izmantošanas nosacījumus un personām ar invaliditāti paredzētās stāvvietas ar tādiem pašiem nosacījumiem kā minētajā dalībvalstī, ir nepieciešams izveidot satvaru, noteikumus un kopīgus nosacījumus, to vidū vienotu standartizētu paraugu, Eiropas invaliditātes kartei kā atzītam invaliditātes statusa apliecinājumam un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartei, kas apliecinātu viņu atzītās tiesības uz stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām.
- (22) Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes savstarpējai atzīšanai būtu jāatvieglo un jāgarantē personām ar atzītu invaliditātes statusu kādā no dalībvalstīm piekļuve īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam, ko piedāvā privāti operatori vai valsts iestādes attiecībā uz dažādiem pakalpojumiem, darbībām un objektiem, arī tad, ja tie tiek nodrošināti bez atlīdzības, kā arī piekļuve stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, kādi paredzēti, pamatojoties uz valsts apliecībām, invaliditātes kartēm vai citiem oficiāliem dokumentiem, ar ko atzīst invaliditātes statusu, un stāvvietu izmantošanas kartes personām ar invaliditāti, ko izdevušas uzņēmējas valsts kompetentās iestādes.
- (23) Papildus stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un stāvvietām, pakalpojumi, darbības un objekti, uz kuriem attiecas šī direktīva, attiecas uz plašu pastāvīgi mainīgu darbību klāstu, tostarp darbībām, ko valsts iestādes vai privāti operatori nodrošina bez atlīdzības gan obligātā kārtā (pamatojoties uz valsts/vietējiem noteikumiem vai juridiskām saistībām), gan bieži vien arī brīvprātīgi (jo īpaši to veic privātie operatori) dažādās politikas jomās, piemēram, kultūras, atpūtas, tūrisma, sporta, sabiedriskā un privātā transporta un izglītības jomā.
- (24) Īpašie nosacījumi vai preferenciālais režīms ietver, piemēram, brīvu piekļuvi, samazinātus tarifus, samazinātas maksas vai lietošanas maksas par maksas ceļiem/tiltiem/tuneļiem, prioritāru piekļuvi, īpaši paredzētas sēdvietas parkos un citās sabiedriskās vietās, piekļūstamas sēdvietas kultūras vai sabiedriskos pasākumos, personīgo palīdzību, dzīvniekus palīgus, palīdzību pludmalē iekļūšanai ūdenī, atbalstu (piemēram, piekļuvi Braila rakstā, audio gidus, zīmju valodas tulkošanu), palīglīdzekļu vai palīdzības nodrošināšanu, ratiņkrēsla aizdošanu, peldoša ratiņkrēsla aizdošanu, tūrisma informācijas iegūšanu pieejamos formātos, elektriskā skrejriteņa izmantošanu uz ceļiem vai ratiņkrēsla izmantošanu velosipēdu joslās, netiekot sodītam, utt. Stāvvietu izmantošanas nosacījumi un stāvvietas ietver arī ilgāku stāvvietu izmantošanas laiku un īpaši paredzētas stāvvietas. Attiecībā uz pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem papildus īpašajiem nosacījumiem vai preferenciālajam režīmam, ko saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi piedāvā personām ar invaliditāti, dzīvnieki palīgi, personīgie palīgi vai citas personas, kas pavada personas ar invaliditāti (vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām) vai palīdz viņām, var ceļot bez maksas vai, ja iespējams, sēdēt blakus personai ar invaliditāti.
- (25) Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izdošana dalībvalstī ir jānosaka ar šo direktīvu, kā arī ar attiecīgajā dalībvalstī

piemērojamām procedūrām un kompetencēm personu ar invaliditāti invaliditātes statusa un tiesību uz stāvvietu novērtēšanai un atzīšanai.

- (26) Papildus fiziskajam formātam dalībvalstīm būtu jāparedz digitālā karte, ja pēc Komisijas priekšlikuma formāts un specifikācijas ir noteiktas ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem. Šādam priekšlikumam būtu jābalstās uz pieredzi, kas gūta iepriekšējā un pašreizējā darbā Eiropas līmenī pie sertifikātu un dokumentu digitalizācijas, piemēram, ES digitālā Covid sertifikāta, kas izveidots saskaņā ar Regulu (ES) 2021/953, un būtu jādod iespēja izmantot Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, izmantojot ES digitālās identitātes makus¹⁶. Personām ar invaliditāti būtu jādod iespēja izmantot vai nu digitālo, vai fizisko karti, vai abas.
- (27) Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izdošana ietver persondatu, tostarp jo īpaši datu par kartes turētāja invaliditātes statusu, apstrādi, kas ir “veselības dati” Regulas (ES) 2016/679 4. panta 15. punkta nozīmē¹⁷ un ir īpaša persondatu kategorija minētās regulas 9. panta nozīmē. Jebkurai persondatu apstrādei saistībā ar šo direktīvu būtu jāatbilst piemērojamajiem datu aizsardzības tiesību aktiem, jo īpaši Regulai (ES) 2016/679. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka valsts tiesību aktos ir ietverti atbilstoši aizsardzības pasākumi, kas piemērojami persondatu, jo īpaši īpašu kategoriju persondatu, apstrādei. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina šīs direktīvas nolūkā savākto un uzglabāto datu drošība, integritāte, autentiskums un konfidencialitāte.
- (28) Par Eiropas invaliditātes kartes vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanu vajadzētu būt atbildīgai tai dalībvalstij, kurā persona pastāvīgi dzīvo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004¹⁸ un (EK) Nr. 987/2009 nozīmē¹⁹ un ir saņēmusi invaliditātes statusa novērtējumu. Eiropas invaliditātes kartes vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētājiem vajadzētu būt iespējai izmantot kartes, uzturoties jebkurā citā dalībvalstī.
- (29) Lai garantētu, ka darba ņēmēji ar invaliditāti var efektīvi izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties un arī izmantot dalībvalstu piedāvātos pakalpojumus, darbības un objektus, tostarp gadījumos, kad tos nodrošina bez atlīdzības, Eiropas invaliditātes kartei un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartei vajadzētu būt pieejamai arī darba ņēmējiem, kuri ar darbu saistītos nolūkos ceļo uz citu dalībvalsti vai apmeklē to.
- (30) Paredzētais regulējums Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes savstarpējai atzīšanai neskar dalībvalsts kompetenci novērtēt un atzīt invaliditātes statusu un piešķirt īpašus nosacījumus, piemēram, brīvu piekļuvi, samazinātus tarifus vai preferenciālu režīmu personām ar invaliditāti un/vai personām, kas viņas pavada vai palīdz viņām, tostarp personīgajam(-iem) palīgam(-iem). Tas neattiecas uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem, sociālo aizsardzību vai sociālo

¹⁶ COM(2021) 281 final.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

palīdzību, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK 24. panta 2. punkts²⁰.

- (31) Lai palielinātu informētību un atvieglotu piekļuvi īpašajiem nosacījumiem vai preferenciālajam režīmam, ceļojot uz citu dalībvalsti vai apmeklējot to, visa attiecīgā informācija par nosacījumiem, noteikumiem, praksi un procedūrām, kas piemērojamas, lai iegūtu Eiropas invaliditātes karti un/vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti un to attiecīgi izmantotu, būtu jādara publiski pieejama skaidrā, visaptverošā, lietotājdraudzīgā veidā un personām ar invaliditāti piekļūstamos formātos, ievērojot attiecīgās pakalpojumu piekļūstamības prasības, kas noteiktas Direktīvas (ES) 2019/882 I pielikumā. Privātajiem operatoriem vai publiskām iestādēm, kas personām ar invaliditāti piešķir īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu, šāda informācija būtu jādara publiski pieejama skaidrā, visaptverošā, lietotājdraudzīgā veidā un personām ar invaliditāti piekļūstamā formātā, ievērojot attiecīgās pakalpojumu piekļūstamības prasības, kas noteiktas Direktīvas (ES) 2019/882 I pielikumā.
- (32) Dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu jebkādu viltošanas vai krāpšanas risku, kas saistīts ar Eiropas invaliditātes kartes vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanu, un tām būtu aktīvi jāapkaro šo karšu krāpnieciska izmantošana un viltošana.
- (33) Lai nodrošinātu šīs direktīvas pareizu piemērošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai papildinātu direktīvu nolūkā noteikt Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes digitālo formātu, un grozīt I un II pielikumu, lai mainītu standartizētā formāta kopīgās iezīmes, pielāgotu formātu tehnikas attīstībai, novērstu viltošanu un krāpšanu un nodrošinātu sadarbību.
- (34) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz kopīgu tehnisko specifikāciju noteikšanu, sīkāk precizējot attiecīgos Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes formātus, to attiecīgos drošības un digitālos elementus, kā arī sadarbības jautājumus. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²¹.
- (35) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pastāv atbilstoši un efektīvi līdzekļi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, un tādēļ būtu jānosaka atbilstoši tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tostarp atbilstības pārbaudes un administratīvās un tiesas procedūras, lai garantētu, ka personas ar invaliditāti, persona(-as), kas viņas pavada vai palīdz viņām, tostarp personīgs(-ie) palīgs(-i), kā arī publiskas struktūras vai privātas apvienības, organizācijas vai citas juridiskas personas, kurām ir likumīgas intereses, var rīkoties personas ar invaliditāti vārdā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (36) Dalībvalstīm būtu jāveic atbilstīgi pasākumi un jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas šajā direktīvā noteikto pienākumu pārkāpšanas vai neizpildes gadījumā, kas attiecas uz tiesībām, kuras ietilpst tās darbības jomā. Šādas sankcijas var

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

būt administratīvas un finansiālas, piemēram, naudas sodi vai kompensācijas maksāšanas pienākums, kā arī cita veida sodi.

- (37) Šajā direktīvā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši ir atzīti Hartā. Ar šo direktīvu jo īpaši tiecas nodrošināt, lai pilnībā tiktu ievērotas personu ar invaliditāti tiesības izmantot pasākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu viņu neatkarību, sociālo un profesionālo integrāciju un dalību sabiedrības dzīvē, kā arī veicināt Hartas 26. panta piemērošanu.
- (38) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi — proti, uzlabot personu ar invaliditāti iespējas ceļot uz citām dalībvalstīm vai apmeklēt tās, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības, ar ko izveido sistēmu ar noteikumiem un kopīgiem nosacījumiem, mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka:

- (a) noteikumus, kas reglamentē Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanu; šīs kartes apliecina attiecīgi invaliditātes statusu vai tiesības uz stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām, lai atvieglotu personu ar invaliditāti īstermiņa uzturēšanos dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, piešķirot piekļuvi jebkādiem īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam attiecībā uz pakalpojumiem, darbībām vai objektiem, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības, vai stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un stāvvietām, ko piedāvā vai paredz personām ar invaliditāti vai personām, kas viņas pavada vai palīdz viņām, arī viņu personīgajam(-ajiem) palīgam(-iem);
- (b) vienotas veidnes Eiropas invaliditātes kartei un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro attiecībā uz stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un stāvvietām, kā arī visām situācijām, kad privātie operatori vai publiskās iestādes personām ar invaliditāti piedāvā īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu attiecībā uz piekļuvi šādiem pakalpojumiem, darbībām un objektiem:
- pakalpojumi LESD 57. panta nozīmē;
 - pasažieru pārvadāšanas pakalpojumi;
 - citas darbības vai objekti, arī tad, ja tos nodrošina bez atlīdzības.

2. Šo direktīvu nepiemēro:
- (a) pabalstiem sociālā nodrošinājuma jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009;
 - (b) īpaši uz iemaksām balstītiem vai no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem vai pabalstiem natūrā sociālā nodrošinājuma, sociālās aizsardzības vai nodarbinātības jomā;
 - (c) sociālai palīdzībai, uz kuru attiecas Direktīvas 2004/38/EK 24. panta 2. punkts.
3. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem novērtē un atzīst invaliditātes statusu vai piešķir tiesības uz stāvvieta izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām. Tā neskar dalībvalstu kompetenci papildus valsts, reģionālā vai vietējā līmenī izdot apliecību, invaliditātes karti vai jebkādu citu oficiālu dokumentu personām ar invaliditāti.
4. Šī direktīva neskar valstu kompetenci vai neuzliek pienākumu piešķirt īpašus pabalstus vai īpašus preferenciālus nosacījumus, piemēram, brīvu piekļuvi, samazinātus tarifus vai preferenciālu režīmu personām ar invaliditāti un attiecīgā gadījumā personām, kas viņas pavada vai palīdz viņām, tostarp viņu personīgajam(-iem) palīgam(-iem).
5. Šī direktīva neskar tiesības, kas personām ar invaliditāti vai personām, kas viņas pavada vai palīdz viņām, tostarp viņu personīgajam(-iem) palīgam(-iem), var izrietēt no citiem Savienības tiesību aktu noteikumiem vai valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus, tostarp tiem, kas piešķir īpašus pabalstus, īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (a) “Savienības pilsonis” ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts valstspiederība;
- (b) “Savienības pilsoņa ģimenes loceklis” ir Savienības pilsoņa, kurš izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar Savienības noteikumiem, ģimenes loceklis neatkarīgi no viņa valstspiederības;
- (c) “personas ar invaliditāti” ir personas, kurām ir ilgstoši fiziski, garīgi, intelektuāli vai maņu traucējumi, kas mijiedarbībā ar dažādiem šķēršļiem var apgrūtināt viņu pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem;
- (d) “personīgais palīgs” ir persona, kas pavada personas ar invaliditāti vai palīdz viņām un kura ir atzīta saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi kā tādu;
- (e) “īpaši nosacījumi vai preferenciāls režīms” ir īpaši nosacījumi, tai skaitā tie, kas saistīti ar finansiāliem nosacījumiem, vai diferencēta attieksme, kas saistīta ar palīdzību un atbalstu, piemēram, brīva piekļuve, samazināti tarifi, prioritāra piekļuve, ko piedāvā personām ar invaliditāti un/vai attiecīgā gadījumā personai(-ām), kas viņas pavada vai palīdz viņām, tostarp personīgajam(-iem) asistentam(-iem) vai dzīvniekiem palīgiem, kas atzīti saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi kā tādu, neatkarīgi no tā, vai to nodrošina brīvprātīgi vai pamatojoties uz juridiskām saistībām;

- (f) “stāvvietas izmantošanas nosacījumi un stāvvietas” ir visas stāvvietas, kas paredzētas personām ar invaliditāti, kā arī personām ar invaliditāti piešķirtās ar stāvvietu izmantošanu saistītās priekšrocības vai preferenciālie nosacījumi, piemēram, bezmaksas stāvvietas, samazināti tarifi, samazinātas maksas vai lietošanas maksas par maksas ceļiem/tiltiem/tuneļiem vai ilgāks stāvvietu izmantošanas laiks neatkarīgi no tā, vai to nodrošina brīvprātīgi vai pamatojoties uz juridiskām saistībām.

4. pants

Labuma guvēji

Šo direktīvu piemēro:

- (a) Savienības pilsoņiem, kuru invaliditātes statusu ir atzinušas viņu dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās iestādes ar apliecību, karti vai jebkuru citu oficiālu dokumentu, kas izdots saskaņā ar valsts kompetenci, praksi un procedūrām, un šādu Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kā arī attiecīgā gadījumā personai(-ām), kas viņus pavada vai palīdz viņiem, tostarp personīgajam(-iem) palīgam(-iem);
- (b) Savienības pilsoņiem, kuru tiesības uz stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām ir atzītas viņu dzīvesvietas dalībvalstī, ko apliecina stāvvietu izmantošanas karte vai cits dokuments, kas izdots saskaņā ar valsts kompetenci, praksi un procedūrām, un šādu Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kā arī attiecīgā gadījumā personai(-ām), kas viņus pavada vai palīdz viņiem, tostarp personīgajam(-iem) palīgam(-iem).

5. pants

Vienlīdzīga piekļuve īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam, kā arī stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas invaliditātes kartes turētājiem, ceļojot uz dalībvalsti, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, vai apmeklējot to, ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem kā personām ar invaliditāti, kurām ir invaliditātes apliecība, invaliditātes karte vai jebkāds cits oficiāls dokuments, kas atzīst viņu invaliditātes statusu minētajā dalībvalstī, tiek piešķirta piekļuve jebkādiem īpašiem nosacījumiem vai preferenciālam režīmam, ko piedāvā attiecībā uz 2. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumiem, darbībām un objektiem.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētājiem, ceļojot uz dalībvalsti, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, vai apmeklējot to, tiek nodrošināta piekļuve stāvvietu izmantošanas nosacījumiem un personām ar invaliditāti paredzētām stāvvietām ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem kā tie, kas minētajā dalībvalstī paredzēti tajā izdotu stāvvietu izmantošanas karšu turētājiem.
3. Ja vien attiecīgajos šīs direktīvas noteikumos vai citos Savienības tiesību aktos nav noteikts citādi, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sekojošo:
 - (a) ja šā panta 1. punktā minētie īpašie nosacījumi vai preferenciālais režīms ietver labvēlīgus nosacījumus personai(-ām), kas pavada Eiropas invaliditātes kartes

turētājus vai palīdz viņiem, tostarp personīgajam(-iem) palīgam(-iem), vai īpašus nosacījumus attiecībā uz dzīvniekiem palīgiem, šos labvēlīgos vai īpašos nosacījumus piešķir ar vienādiem noteikumiem personai(-ām), kas pavada Eiropas invaliditātes kartes turētājus vai palīdz viņiem, tostarp Eiropas invaliditātes kartes turētāja personīgajam(-iem) palīgam(-iem) vai dzīvniekiem palīgiem;

- (b) ja šā panta 2. punktā minētie stāvvietu izmantošanas nosacījumi un stāvvietas ietver labvēlīgus nosacījumus personai(-ām), kas pavada Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētājus vai palīdz viņiem, tostarp personīgajam(-iem) palīgam(-iem), šos labvēlīgos nosacījumus ar vienādiem noteikumiem piešķir personai(-ām), kas pavada Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētājus vai palīdz viņiem, tostarp Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētāja personīgajam(-iem) palīgam(-iem).

II NODAĻA

EIROPAS INVALIDITĀTES KARTE UN EIROPAS INVALĪDU STĀVVIETAS IZMANTOŠANAS KARTE

6. pants

Eiropas invaliditātes kartes formāts, savstarpēja atzīšana, izsniegšana un derīgums

1. Katra dalībvalsts ievieš Eiropas invaliditātes karti, ievērojot I pielikumā noteikto vienoto standartizēto formātu. Dalībvalstis fiziskajās kartēs ievieš digitālus elementus, izmantojot elektroniskus līdzekļus krāpšanas novēršanai kā daļu no Eiropas invaliditātes kartes, tiklīdz Komisija 8. pantā minētajās tehniskajās specifikācijās ir noteikusi prasības attiecībā uz I pielikumā minētajiem digitālajiem elementiem. Digitālais datu nesējs nesatur vairāk persondatu kā I pielikumā Eiropas invaliditātes kartei paredzētie dati.
2. Dalībvalstu izsniegtās Eiropas invaliditātes kartes savstarpēji atzīst visās dalībvalstīs.
3. Dalībvalstu kompetentās iestādes izsniedz, atjauno vai atsauc Eiropas invaliditātes karti saskaņā ar saviem valsts noteikumiem, procedūrām un praksi. Neskarot Regulu (ES) 2016/679, dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas nolūkā savāktu un uzglabāto datu drošību, integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti. Kompetento iestādi, kas atbildīga par Eiropas invaliditātes kartes izdošanu, uzskata par Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktā minēto pārzini, un tā ir atbildīga par persondatu apstrādi. Sadarbība ar ārpakalpojumu sniedzējiem neizslēdz dalībvalsts atbildību, kas var rasties saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem attiecībā uz pienākumu neizpildi saistībā ar persondatiem.
4. Eiropas invaliditātes karti izsniedz vai atjauno dzīvesvietas dalībvalsts pēc savas iniciatīvas vai pēc personas ar invaliditāti pieteikuma. To izdod un atjauno tajā pašā laikposmā, kas noteikts piemērojamajos valsts tiesību aktos attiecībā uz invaliditātes apliecības, invaliditātes kartes vai jebkura cita tāda oficiāla dokumenta izsniegšanu, kas atzīst personas ar invaliditāti invaliditātes statusu.
5. Eiropas invaliditātes karti izsniedz kā fizisku karti, un pēc 7. punktā minēto deleģēto aktu pieņemšanas to papildina ar digitālu formātu. Personām ar invaliditāti tiek dota iespēja izmantot vai nu digitālo, vai fizisko karti, vai abas.

6. Dalībvalsts izsniegta Eiropas invaliditātes kartes derīguma termiņš ir vismaz tāds pats kā invaliditātes apliecībai, invaliditātes kartei vai jebkuram citam oficiālam dokumentam ar ilgāko derīguma termiņu, kas apliecina invaliditātes statusu un ko attiecīgajai personai izsniegusi dalībvalsts kompetentā iestāde šīs valsts teritorijā.
7. Saskaņā ar 11. pantu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu šo direktīvu nolūkā noteikt Eiropas invaliditātes kartes digitālo formātu un nodrošināt sadarbību, un grozītu I pielikumu nolūkā mainīt standartizētā formāta kopīgās iezīmes, pielāgot formātu tehnikas attīstībai, ieviest digitālās funkcijas, lai novērstu viltošanu un krāpšanu, ļaunprātīgu vai nepareizu izmantošanu un nodrošinātu sadarbību.

7. pants

Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes formāts, savstarpēja atzīšana, izsniegšana un derīgums

1. Katra dalībvalsts ievieš Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti, ievērojot II pielikumā noteikto vienoto standartizēto formātu. Dalībvalstis ievieš digitālos elementus fiziskajās kartēs, izmantojot elektroniskus līdzekļus krāpšanas novēršanai kā daļu no Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, tiklīdz Komisija 8. pantā minētajās tehniskajās specifikācijās ir noteikusi prasības attiecībā uz II pielikumā minētajiem digitālajiem elementiem. Digitālais datu nesējs nesatur vairāk persondatu kā II pielikumā Eiropas invaliditātes kartei paredzētie dati.
2. Dalībvalstu izsniegtās Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes savstarpēji atzīst visās dalībvalstīs.
3. Dalībvalstu kompetentās iestādes izsniedz, atjauno vai atsauc Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti saskaņā ar saviem valsts noteikumiem, procedūrām un praksi. Neskarot Regulu (ES) 2016/679, dalībvalstis nodrošina šīs direktīvas nolūkā savāktu un uzglabāto datu drošību, autentiskumu un konfidencialitāti. Kompetento iestādi, kas atbildīga par Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izdošanu, uzskata par Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktā minēto pārzini, un tā ir atbildīga par persondatu apstrādi. Sadarbība ar ārpakalpojumu sniedzējiem neizslēdz dalībvalsts atbildību, kas var rasties saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem attiecībā uz pienākumu neizpildi saistībā ar persondatiem.
4. Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti izsniedz vai atjauno dzīvesvietas dalībvalsts pēc personas ar invaliditāti pieteikuma. To izdod vai atjauno saprātīgā termiņā no pieteikuma iesniegšanas dienas, kas nepārsniedz 60 dienas.
5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ne vēlāk kā līdz dd/mm/gg [šīs direktīvas piemērošanas diena] Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte aizstāj visas spēkā esošās stāvvietu izmantošanas kartes, kas izdotas saskaņā ar Padomes Ieteikumu par invalīdu stāvvietas izmantošanas kartēm²² valsts, reģionālā vai vietējā līmenī.
6. Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti izsniedz kā fizisku karti, un pēc 7. punktā minēto deleģēto aktu pieņemšanas to papildina ar digitālu formātu.

²² Padomes Ieteikums 98/376/EK (1998. gada 4. jūnijs) par invalīdu stāvvietas izmantošanas karti (OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.), kas pielāgots ar Padomes Ieteikumu (2008. gada 3. marts), ņemot vērā Bulgārijas Republikas, Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Rumānijas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanas (OV L 63/43, 7.3.2008.).

Personām ar invaliditāti tiek dota iespēja izmantot vai nu digitālo, vai fizisko karti, vai abas.

7. Saskaņā ar 11. pantu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu šo direktīvu nolūkā noteikt Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes digitālo formātu un nodrošināt sadarbību, tostarp izstrādājot un ieviešot digitālos rīkus, un grozītu II pielikumu nolūkā mainīt standartizētā formāta kopīgās iezīmes, pielāgot formātu tehnikas attīstībai, novērst viltošanu un krāpšanu un ļaunprātīgu vai nepareizu izmantošanu un nodrošināt sadarbību, tostarp izstrādājot un ieviešot digitālos rīkus.

III NODAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

8. pants

Kopīgās tehniskās specifikācijas

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka kopīgas tehniskās specifikācijas, lai sīkāk precizētu Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes formātus, to attiecīgo drošību un jaunākos digitālos elementus, arī to īpašo formātu un tajos ietvertos datus, tostarp atbilstīgus persondatu drošības pasākumus, kā arī sadarbības jautājumus, piemēram, kopīgas ES lietotnes, kas lasītu datus, kuri ietverti fizisko karšu digitālajos elementos, izmantojot elektroniskos līdzekļus krāpšanas novēršanai, kā arī lai noteiktu digitālās kartes datu glabāšanas vides tehniskās specifikācijas attiecībā uz karšu derīgumu un to numura pārbaudi, to autentiskuma kontroli, viltošanas un krāpšanas novēršanu, kartes(-šu) lasīšanu starp dalībvalstīm, tās (to) izmantošanu ES digitālās identitātes makā, kā arī personu ar invaliditāti piekļuves nodrošināšanu kartēs esošajiem datiem.
2. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 12. panta 2. punktā.

9. pants

Uzraudzība, atbilstība, informācijas pieejamība un informētības palielināšana

1. Dalībvalstis Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izsniegšanas, atjaunošanas vai atsaukšanas nosacījumus un noteikumus, praksi un procedūras dara publiski pieejamas piekļūstamos formātos, to vidū digitālā formātā, un pēc pieprasījuma arī personu ar invaliditāti norādītajos palīgformātos.
2. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai palielinātu sabiedrības informētību un informētu personas ar invaliditāti, tostarp piekļūstamā veidā, par Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes pastāvēšanu un nosacījumiem, ar kādiem tās var iegūt, izmantot vai atjaunot.
3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes viltošanas vai krāpšanas riska, un aktīvi apkaro to krāpniecisku izmantošanu un viltošanu.
4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas invaliditātes kartes vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes turētāji atgriež savas

kartes kompetentajai iestādei, tiklīdz vairs nepastāv apstākļi, saskaņā ar kuriem tās tika izdotas.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja tās saskaras ar citas dalībvalsts izdotu karšu ļaunprātīgu vai nepareizu izmantošanu to teritorijā, tiek informētas kompetentās iestādes dalībvalstī, kura izdevusi Eiropas invaliditātes karti vai Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti. Izdevēja dalībvalsts nodrošina pienācīgus turpmākus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi.
6. Dalībvalstis pārbauda, vai tiek ievēroti pienākumi, kas personām ar invaliditāti izriet no Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes, un vai tiek ievērotas attiecīgās personu ar invaliditāti, kurām ir minētās kartes, un personas (-u), kas viņas pavada vai palīdz viņām, tiesības, tostarp viņu personīgā(-o) palīga(-u) tiesības.
7. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju dara pieejamu bez maksas skaidrā, visaptverošā, lietotājdraudzīgā un viegli piekļūstamā veidā, tostarp izmantojot privāto operatoru vai publisko iestāžu oficiālo tīmekļa vietni, ja tāda ir pieejama, vai citus piemērotus līdzekļus saskaņā ar attiecīgajām pakalpojumu piekļūstamības prasībām, kas izklāstītas Direktīvas (ES) 2019/882 I pielikumā.

10. pants

Kompetentās iestādes

Līdz dd/mm/gg [sešu mēnešu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā] dalībvalstis paziņo Komisijai kompetentās iestādes, kas izraudzītas izdot, atjaunot un atsaukt Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti.

IV NODAĻA

DELEĢĒTĀS UN ĪSTENOŠANAS PILNVARAS

11. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 6. panta 7. punktā un 7. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6. panta 7. punktā un 7. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 6. panta 7. punktu un 7. panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

12. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Izpildes panākšana

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību izpildi.
2. Šā panta 1. punktā minētie līdzekļi ietver:
 - (a) noteikumus, saskaņā ar kuriem personas ar invaliditāti atbilstīgi valsts tiesību aktiem var vērsties tiesā vai kompetentajās administratīvajās iestādēs, ja ir pārkāptas viņu tiesības saskaņā ar šo direktīvu un valsts noteikumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu;
 - (b) noteikumus, kas paredz, ka publiskas iestādes vai privātas asociācijas, organizācijas vai citas juridiskas personas, kurām ir leģitīma interese nodrošināt šīs direktīvas noteikumu ievērošanu, var saskaņā ar valsts tiesību aktiem un procedūrām personas ar invaliditāti vārdā vai tās atbalstam ar šīs personas piekrišanu vērsties tiesā vai kompetentajās administratīvajās struktūrās jebkurā tiesvedībā vai administratīvajā procesā, kas paredzēts šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildei.

14. pants

Sodi

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par valsts noteikumu, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju īstenošanu.
2. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām, un tās jāpapildina ar efektīviem korektīviem pasākumiem.
3. Dalībvalstis minētos noteikumus paziņo Komisijai ne vēlāk kā līdz dd/mm/gg [transponēšanas diena] un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem tajos.

15. pants

Piekluve informācijai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka privātie operatori vai publiskās iestādes informāciju par jebkādiem īpašiem nosacījumiem vai preferenciālu režīmu saskaņā ar 5. pantu dara publiski pieejamu pieklūstamos formātos.
2. Dalībvalstis mudina privātos operatorus vai valsts iestādes brīvprātīgi nodrošināt īpašus nosacījumus vai preferenciālu režīmu personām ar invaliditāti.
3. Šā panta 1. punktā minēto informāciju dara pieejamu bez maksas skaidrā, visaptverošā, lietotājdraudzīgā un viegli pieklūstamā veidā, tostarp izmantojot privāto operatoru vai publisko iestāžu oficiālo tīmekļa vietni, ja tāda ir pieejama, vai citus piemērotus līdzekļus saskaņā ar attiecīgajām pakalpojumu pieklūstamības prasībām, kas izklāstītas Direktīvas (ES) 2019/882 I pielikumā.

16. pants

Ziņošana un pārskatīšana

1. Līdz dd/mm/gg [*trīs gadus pēc šīs direktīvas piemērošanas dienas*] un pēc tam reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.
2. Ziņojumā, cita starpā, ņemot vērā sociālo un ekonomisko attīstību, aplūko Eiropas invaliditātes kartes un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izmantošanu, lai novērtētu nepieciešamību pārskatīt šo direktīvu.
3. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma un savlaicīgi dara zināmu Komisijai visu informāciju, kas tai nepieciešama šāda ziņojuma sagatavošanai.
4. Komisijas ziņojumā ņem vērā personu ar invaliditāti, ekonomiski ieinteresēto personu un attiecīgo nevalstisko organizāciju, tostarp personas ar invaliditāti pārstāvošu organizāciju, viedokli.

17. pants

Padomes Ieteikuma 98/376/EK spēka zaudēšana

Padomes Ieteikums 98/376/EK zaudē spēku no dd/mm/gg [*šīs direktīvas piemērošanas diena*] un no minētās dienas vairs nav piemērojams.

18. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā dd/mm/gg [*18 mēnešu laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas*] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.
2. Tās piemēro minētos noteikumus no dd/mm/gg [*diena, kad aprit 30 mēneši kopš šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas*].

3. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce izdarāma.

19. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

Briselē, 6.9.2023.
COM(2023) 512 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

dokumentam

**Priekšlikums EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI,
ar ko izveido Eiropas invaliditātes karti un Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas
karti**

{SEC(2023) 305 final} - {SWD(2023) 289 final} - {SWD(2023) 290 final} -
{SWD(2023) 291 final}

I PIELIKUMS

EIROPAS INVALIDITĀTES KARTES FORMĀTS

PRIEKŠPUSĒ: teksts “Eiropas invaliditātes karte” angļu valodā

MUGURPUSĒ: valsts informācija valsts valodā(-ās), par ko lemj izdevēja dalībvalsts.

1. Eiropas invaliditātes kartes lielums atbilst ISO 7810.
2. Formāts ir ID-1 un izmērs 85,6 x 53,98 mm.
3. Uz kartes ir:
 - kartes turētāja fotoattēls;
 - kartes turētāja uzvārds un vārds;
 - kartes turētāja dzimšanas datums;
 - kartes sērijas numurs.
4. Kartes krāsas ir gaiši zila un tumši zila, kā norādīts attēlā, un saskaņā ar šādu specifikāciju:
 - tumši zilā krāsa: CMYK 100, 90, 10, 0
RGB 0, 68, 148
 - gaiši zilā krāsa: CMYK 94, 63, 7, 1
RGB 0, 110, 183
5. Uz kartes norāda derīguma termiņu.
6. Uz kartes jābūt valsts kodam uz tumši zila apļa.
7. Burtu fonts *ARIAL Regular*.
8. Vārdus “Eiropas invaliditātes karte” attēlo ar *Arial* fontu un Braila rakstā, izmantojot Mārburgas sistēmas izmērus.
9. Fakultatīvo burtu “A” (+Braila zīmi) var pievienot, ja karte dod tiesības uz personīgo palīgu.

10. Pēc 6. panta 1. punktā minēto tehnisko specifikāciju pieņemšanas jāpievieno digitāls(-i) elements(-i), kurā(-os) izmantoti elektroniski līdzekļi krāpšanas novēršanai.

II PIELIKUMS

EIROPAS INVALIDU STĀVVIETAS IZMANTOŠANAS KARTES FORMĀTS

PRIEKŠPUSE

MUGURPUSE

11. Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes izmērs:
 - augstums: 106 mm
 - platums: 148 mm
12. Kartes krāsas ir tumši zila un dzeltena, kā norādīts iepriekš attēlā, un saskaņā ar šādu specifikāciju:
 - tumši zilā krāsa: CMYK 100, 90, 10, 0
RGB 0, 68, 148
 - dzeltenā krāsa: CMYK 94, 63, 7, 1
RGB 255, 237, 0
13. Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karti priekšpusē un mugurpusē vertikāli sadala divās daļās.

- a) Priekšpusē kreisajā daļā norādīts:
- ratiņkrēsla lietotāja simbols tumši zilā krāsā uz dzeltena fona;
 - stāvvietas izmantošanas kartes derīguma termiņš;
 - stāvvietas izmantošanas kartes sērijas numurs;
 - izdevējiestādes/organizācijas nosaukums un zīmogs;
 - ja karte ir piesaistīta transportlīdzeklim, norāda tā reģistrācijas numuru.
- b) Priekšpusē labajā daļā norādīts:
- ar lielajiem burtiem — vārdi “Eiropas invalīdu stāvvietas izmantošanas karte” tās dalībvalsts valodā(-s), kas izdevusi karti; aiz tiem, atstājot pietiekami daudz vietas, tekstu ar mazajiem burtiem norāda pārējās Eiropas Savienības valodās;
 - tās dalībvalsts, kas izsniegusi stāvvietu izmantošanas karti, kods, ko ieskauj Eiropas Savienību simbolizējošu zvaigžņu aplis.
- c) Mugurpusē kreisajā daļā norādīts:
- kartes turētāja uzvārds;
 - kartes turētāja vārds(-i);
 - kartes turētāja dzimšanas datums;
 - kartes derīguma termiņš;
 - kartes turētāja fotoattēls;
 - stāvvietu izmantošanas kartes sērijas numurs;
 - kartes turētāja paraksts vai cita autorizācijas zīme, ja to atļauj valsts tiesību akti.
- d) Mugurpusē labajā daļā ietver šādas norādes:
- “Šī karte dod tās turētājam tiesības izmantot vietējos stāvvietu izmantošanas nosacījumus un personām ar invaliditāti paredzētās stāvvietas, kas ir pieejamas attiecīgajā dalībvalstī.”;
 - “Karte jāizvieto transportlīdzekļa priekšpusē tā, lai pārbaudes laikā kartes priekšpuse būtu skaidri redzama.”
14. Izņemot priekšpusē labo daļu, ierakstus izdara tās dalībvalsts valodā(-ās), kas izsniegusi stāvvietu izmantošanas karti. Ja dalībvalsts vēlas izdarīt šos ierakstus valsts valodā, kas nav angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, holandiešu, horvātu, igauņu, īru, itāļu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu vai zviedru valoda, tā, neskarot citus šā pielikuma noteikumus, izstrādā minēto karti divās valodās, izmantojot vienu no iepriekš minētajām valodām. Ja dalībvalsts vēlas izdarīt ierakstus bulgāru vai grieķu valodā, tā izstrādā karti divās valodās, izmantojot kādu no iepriekšminētajām valodām, kurās izmanto latīņu alfabēta burtus.
15. Pēc 7. panta 1. punktā minēto tehnisko specifikāciju pieņemšanas jāpievieno digitāls(-i) elements(-i), kurā(-os) izmantoti elektroniski līdzekļi krāpšanas novēršanai.

